

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای به ی میهره

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ
اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿1﴾

(ئهی محمد صلی الله علیه) بیگومان خوا گوی ی له ته
که گفتوگوی لهگه لدا کردی ده ی هاوسه که ی و هاناو دادی خوی
بۆلای خوا دهبرد، خوايش گوی له گفتوگو که تان بوو، بهراستی خوا
بیسهر و بینایه.

چوار نایهتی سه تای نه ته ی (خهوله) ی کچی ()
که ی هاتوته .. رُوژيک میرده که ی لیبی توره بیت و پیبی
لایت: تو له جیگه ی دایکمی، (خهوله) دیت بو خزمهتی پیغه مبهر صلی
علیه وسلم، باسه که ی بو دهگپریته ، دوا ی تاویک حالهتی (وحی)
بهسهر پیغه مبهر دا دیت و چوار نایهتی سه تای نه ته
به .

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نَسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ
لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿2﴾

ئهوانه ی به هاوسهر انیان دهلین: تو وهک دایکم وایت ()
هاوسهر یان، نابنه دایکیان، چونکه دایکیان تهنها ئهوانهن که ئهوانیان لی
، ئهوانه قسه یه کی نابنه کهن و بوختانیکی ناپهسه لین،
(به) چاوپوشی دهکات و لیخوش ده (ئهگهر ئهوانه پهشیمان
بینه و داوا ی لیخوشبوون بکه).

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكُمْ
تَوْعْظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿3﴾

ئەوانەى كە بەهاوسە كانیان وا دەلین و دوایی پەشیمان دەبنە لە
قسەكەیان، دەبیت كۆیلەیهك نازاد بکەن پیش ئە ی (ئە
بیهك بگەن، ئەمەش پینموونی و نامۆزگارییه دریت، خوایس
بەو کارو کردەوانەى كە ئەنجامی دە .

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فإِطْعَامُ سِتِّينَ
مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿4﴾

ئە ی كە كۆیلەى نە بیت دوو مانگ لەسەر یەك بەرۆزو بیت
پیش بەیهك گەشتنیان، ئە ی ناتوانیت بەرۆزو بیت با شەست هە
تیر بکات لە مێك خواردن، ئەمەش بۆ ئە یە كە رتان پتەوبیت بە
(كە سە نیت بۆ گیرە گرتەکان)، پیغەمبەریش (كە لە
راستیهکان و پەيامهکانی خوا ئاگادارتان دەکات) ئە ش سنوری خوایه
بۆ ئەوانەش كە کافرن و (ملکەچی فەرمانی خوا نابن) سزای بە
نازار بۆیان نامادەیه.

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿5﴾

بەر استی ئەوانەى دژایەتى و دوژمنایەتى خواو پیغەمبە كەى دەکە
سەر شوپرو خەجالەت و شکست خورده بن، هە ك ئە انەى پیش
ئەمان كە سەر شوپرو خەجالەت بوون و تیکشکان، خو ئیمە بەلگە
نیشانەى روون و ئاشکرمان ناردۆتە لە سەر ئەو راستیانە
بۆ ئەوانەى كە کافرو بى باوهرن سزای بە نازارو پیر ئیش نامادەیه.

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

﴿6﴾

پروژیک دیت که خوا هموویان زیندو دهکاته و ههوالی هه کاروکرده کانیاں پی رادهگهیهنیت، که خوا توواری کردوو له سهریان و ههمووی ژماردوو لهیهک بهیهکی ناگاداره، ههرچه نه فهراموشیان کردوو، خوایش شایهت و ناگایه بهسهر ههموو شتیکیدا.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿7﴾

ئایا نابینی که بهراستی خوا بهههرچی له ناسمانهکان و زهویدا ههیه زانو ناگایه، سی کهس نیه چه بکهن بهیهکه میان نه پینج کهس نیه نهو زاته شهشه میان نهبیت، لهو ژمارانه کهمتر نیه یا زیاتریش نیه که نهو زاته لایان نه (ناگادار نهبیت به سرته چرپهیان) له ههر شوینییک و له ههر کویدا بن، پاشان له پروژی قیامه ههوالی ههموو نهو کارو کردهوانهیان پیدهنیت که نهجامیانداوه، چونکه خوا به ههموو شتیکی زانایه.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يُعَادُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّجُونَ بِاللَّيْلِ وَالْعُدْوَانَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فَبئسَ الْمَصِيرُ ﴿8﴾

ئایا نابینی نهوانه قه غهی چهپهیان لیکراوه، کهچی له ودوا هه گهرینه سهر نهو ره ی که لیبیان قه غهکراوه، به خهریکی چهپهکن که ههمووی گوناھو دوژمنایهتی و نافهرمانی پیغهمبه ، کاتیکیش دین، بولات جوړیک سلوت لی دهکن، که به یه سلوی لینهکردوویت!! له دلی خویندا دهلین: باشه کی لیت خوا سزمان نادات له سهر گوفتارمان، نهوانه شوینهواریان دوزمخه که گهپهترینه ناوی بیگومان ناخوشتترین جیگهشه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿9﴾

ئەى ئەو كەسانەى باوەرتان هیناوه ئەگەر چپەتان کرد بە یەكە چپەیهك مهكهن كه گوناھو دوژمنایهتی و نافەرمانی پیغمبه چپهكانتان ههمووی ده ی چاكهو خواناسی و پارێكاریی بیټ، له خوايه بترسن كه لای ئەو كۆدهكرینه (بو لیپرسینه).

إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿10﴾

بەر استیی چپهى خراب و نابەجی له شهیتانه یه تا ئەوانه غەمبار بكا كه ریان هیناوه نهبیټ ئەو چپهیه هیچ زیانیکیان پیبگهیه مهگەر ویستی خوای لهسه با ئیمانداران هەر پشت به ببه (تا له ژیان دوور بن).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿11﴾

ئەى ئەوانەى باوەرتان هیناوه ئەگەر له دانیشتن و کۆبوونه كاندا پیتان : ری بدن به كەسانی ترو ئەلقهی دانیشتنهكه فراوان بکه دوودلی فراوانی بکهن، خوايش پاداشتی فراوانتان پیدهبهخشیت، خو ئەگەر پیتان وترا ههستن و جیگه چۆل بکه (بو پیاوماقوول و ریش سپی و گه کانتان) جیگه چۆل بکه ئەوانهى ئیمانیان هیناوه پلهو پایهى بهرزو بلندیان پیدهبهخشیت، خوايش ناگایه بهو کارو کردهوانهى كه ئەنجامی ده .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿12﴾

ئەى ئەوانەى باوەرتان ھىناوہ ئەگەر وىستتان چىپىھەك يا قسەپىھەكى نەپنى لەگەل پىغەمبەر دا صلى الله عليه وسلم بکەن، پىش ئەو کارە بکە (بە ى توانا شتىك ببە بە ھە)، ئە چاکترە بۆتان و خاوينترە، خو ئەگەر نەتان بوو، ئە چاک بزائن کە لىخوشبوو و مپەرەبانە (لە نە).

أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿13﴾

ئایا دەترسن پىش ئە ى کە بەنەپنى قسە بکەن، خپرو چاکەپىھەك ئە ! خو ئەگەر ئەنجامپشى نە ن خوا ھەر لپتان خوش دە ئپتر ئپوہ کانتان بەچاکپى ئە کات ببە فەرمانبەردارى خواو پىغەمبە کەى بکەن، بپگومان خوا زور ئاگاپە بەو کارو کردەوانەى کە ئەنجامى دە .

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿14﴾

ئایا ئاگادار نپت لەو کەسانەى کە پشترگپرى لەو ھوزە کەن، کە خەشمى لى گرتوون و رقى لپانە (ئەو دوو پرووانە) نە سەر بە نە سەر بە ئەوانپشن، خوشپ زائن کە سوپند لەسەر درۆ دەخون.

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿15﴾

بپگومان خوا سزایەكى پر ئپشى بو نامادە کردوون، بەراستى ئەوانە فترپكى ناشرپن دەنوپنن و کارپكى نابە . کە

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿16﴾

کانیان کردوو به قه‌لغان بو خویان (تا سه‌رو مالیان سه‌لامه
)، به بستیش داده‌نین له‌سه‌ر ریگه‌و ریباری خوا، بویه
نازاریکی سه‌ر شو‌ر که‌ر بویان یه.

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿17﴾

نه مال و سامانیان نه روله‌کانیان هه‌ر گیز نابنه هوی نه ی که له
توله‌ی خوا رزگاریان بکات، نه نه نیشته‌جیی ناو دوزه‌خن و تیایدا بو
هه‌میشه به زیندوویی ده‌میننه .

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ
هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿18﴾

پوژیک دیت خوا هه‌موویان زیندوو ده‌کاته که‌نه به
خواردن هه اک بو ئیوه سویندیان ده. زانن که یا
ریبارو به‌لگه‌و به‌نامه‌یه‌کیان هه‌یه!! (خوای گه له‌ناو خه‌لکیدا
ریسوایان ده‌کات و ده‌فه): ناگادار بن ئەوانه هه‌ر دروزه‌کانن.

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿19﴾

ئەوانه شهیتان داگیری کردوون و یادی خوا له بیرکردوون، ئەوانه هه
ستهو تاقمی شهیتانن، ناگادار بن که ستهو تاقمی شهیتان
خه تمه رمه .

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذْذِينَ ﴿20﴾

به‌راستی ئەوانه‌ی دژایه‌تی خواو پیغه‌مبه که‌ی ده‌کن و نا ئەوانه
نزمترین و نه‌ویترینی (خه‌لکین له دنیاو قیامه).

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿21﴾

خوا بریاری داوه که: هر خوم و پیغمبه کانم سرکه بین،
چونکه بهراستی هر خوا خوی به هیزو بالادهسته.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ
أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ
وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿22﴾

نابینیت که ریان به خواو به روژی دواپی هه بیت که سانیکیان
خوش بویت که دزایه تی خواو پیغمبه کهی دهکن، هرچه نه
دوژمنانه له باوانیان یا نه کانیان یا براکانیان یا عه تیان بن،
نئوانه ی که به یه (نیمان و پیروتره)، خوا نیمان و باوهری له
دلیاندا جه و جیگیری کردوه له به ره و میهره بانی تاییه تی
خوی پشتگیری کردون و یارمه تی داون، سهرئه انجامیش دهیانخاته
باخاتی به هه شته که جوگهو رووبار به خت و کوشکه کانیدا
پهریت، هاورئ له گهل ژیانی نه بر او هدا، نئوانه خوا لنیان رازییه
نئوانیش له خوا رازین، نا نئوانه سته و لایه نی خوی گه
ناگادار بن که بهراستی هر له لایه سته و تاقمی خوا سرکه
سهرفه